

Moudrá sova

Zpravodaj č. 6, 6. 7. 2020

Milí sousedé,

máme za sebou tři a půl měsíce života plného zákazů a omezení. Několik týdnů byli někteří z nás bez osobního setkávání se svými blízkými, bez práce a děti bez školy. Ze dne na den jsme se museli vzdát také našich oblíbených kulturních akcí v obci. Během této doby jsme ale měli čas nad vším přemýšlet, zhodnotit svůj osobní a pracovní život a třeba začít dělat věci, na které za normálních okolností nebyl čas. Teď už se nám pomalu vrací vše do normálu a budeme se moci konečně pořádně nadechnout. Odhodit otravné, ale po dobu „korony“ tolik potřebné roušky. A za roušky bych chtěla ještě moc poděkovat všem, kteří se podíleli na jejich výrobě a všem sousedům za to, že je po celou dobu vzorně nosili a chránili tak tím nejen sebe, ale i ostatní. V této době se ukázalo, že nám *to není jedno* a záleží nám na lidech ve svém okolí. A co nového se děje v obci? Začali jsme s úpravou návsi v Malé Turné. Finální podoba tohoto „plácku“ se nám ale oddálí. Jímka stojící na pozemku je již nevyhovující a budeme jí muset nahradit jinou variantou, která bude v souladu se zákonem a životním prostředím. Zastupitelstvo obce rozhodlo o pořízení tříkomorového septiku s dočišťovacím filtrem, který vyřeší nevyhovující stav. Tento problém se bohužel netýká pouze obecního objektu, ale postihl téměř všechny obyvatele Malé Turné. Řešení odpadních vod se teď zřejmě na nějakou dobu mezi námi zabydlí. Pro nikoho tato věc není příjemná, ale bude potřeba ji řešit. A já věřím, že se postupně dá vše do pořádku. V Oseku dojde k obnově a rozšíření dětského hřiště za hospodou. Naším seniorům v DPS postavíme na zahradě altán, aby zde mohli trávit společně čas. V ostatních osadách se během léta zaměříme na doplnění přístřešků a herních prvků pro děti. Nyní se již začala projektovat úprava místní komunikace v Malé Turné, která je ve velmi špatném stavu a také chodník v „nové“ ulici v Oseku. Práce během léta nás čeká hodně.

Milí sousedé, přeji Vám krásné prosluněné léto, užijte si zaslouženou dovolenou, prázdniny s dětmi, odpočiňte si a naberte síly ze slunečních paprsků do dalších pracovních a školních povinností.

Vaše starostka
Jitka Brejchová

Obec informuje

Historie Rohozné od paní Jany Vačkářové je k dispozici zdarma

Součástí tohoto vydání Moudré sovy je doplnění Kroniky paní Jany Vačkářové o historii Rohozné. Ta je v jejím díle o dějinách našich obcí do značné míry opomíjena z několika důvodů. Jedním z nich byla skutečnost, že Rohozná patřila dlouhá léta pod jiné dominium. Tím dalším byl nedostatek pramenů. Od té doby byly zdigitalizovány některé pozemkové knihy a urbáře strakonického panství a pokročila digitalizace církevních matrik. Třináctistránková historie této vesnice je automaticky přiložena ke zpravodaji do všech obydlí v Rohozné. Pro obyvatele ostatních vesnic, kteří by měli o výbor zájem, je k dispozici

zdarma na obecním úřadě během úředních hodin. Obec Osek tímto paní Vačkářové vyjadřuje vřelý dík.

Černá skládka v Rohozné

Na okraji Rohozné vznikla černá skládka, která se v průběhu minulých týdnů neustále zvětšovala. Na místě se nacházejí např. kusy eternitu, suť, sláma, tráva a další odpad. Žádáme občany, aby do tohoto prostoru dále nic nevyváželi. Skládka bude zlikvidována a místo bude opatřeno varovnými cedulemi. Veškerý odpad má své místo v kontejnerech umístěných ve středu obce nebo v nejbližším sběrném dvoře.

Obecní ples se letos konat nebude

Obecní ples je v tomto roce s konečnou platností zrušen. Bude se konat v polovině března příštího roku. Všem těm, kteří si na letošní ples zakoupili lístek, budou peníze vráceny. Zaměstnankyně obecního úřadu jsou připraveny vstupenky proplatit během úředních hodin. Budeme se na všechny těšit příští rok.

Investiční a stavební plány a úpravy v nadcházejících měsících

Úprava obecního prostranství u pohostinství „Ve Vídni“ v Malé Turné

V minulém měsíci započaly terénní úpravy prostranství, které by mělo sloužit jako místo pro setkávání obyvatel, a to nejen maminek s dětmi. Byl vyčištěn svah směrem k hlavní silnici, odstraněny některé stromy a keře. Nyní probíhá plán výměny stávající obecní jímky, která nevyhovuje zákonu o zacházení s odpadními vodami, za tříkomorový septik. Následovat bude obehnání části prostoru plotem, zarovnání terénu a výstavba pergoly doplněné herními prvky pro děti.

Altán u Domova pro seniory

Protože v areálu DPS chybí místo, kde by mohli senioři v letních měsících odpočívat, bude zde zhotoven dřevěný altán o průměru 3 metry. Ten by měl poskytovat dostatečný prostor pro stůl a židle nebo lavice a obyvatelům snad příjemný horké slunečné dny.

Úpravy před hasičskou klubovnou v Petrovicích

V měsíci červnu prošla úpravami také hasičská klubovna v Petrovicích, která byla odizolována. Po straně budovy byl odkopán terén, odhalený základ byl hrubě očištěn a k vyschlému zdivu byla přiložena nová fólie. Následně byla použita geotextilie a na dno výkopu nasypán štěrk o vyšší frakci. Do štěrkového lůžka byla poté vložena drenážní trubka, která byla zasypána zbytkem štěrku. Důvodem těchto úprav byla vlhkost a plíseň, která se uvnitř objektu často objevovala. Prostor před klubovnou by měl být

v budoucnu opatřen přístřeškem vhodným pro venkovní posezení.

Dětské herní prvky do Oseka i všech ostatních obcí

Na herních prvcích umístěných u pohostinství v Oseku se již podepsal zub času, a tak dojde k jejich výměně. Prostor pro ně určený bude zároveň prodloužen podél zdi směrem dolů k zábradlí. Nebudou opět chybět houpačky ani skluzavka, ale přibude ještě několik dalších prvků, které by měly být pro naše nejmenší obyvatele atraktivní. Také ve všech ostatních obcích, v Jemnicích, Rohozné, Petrovicích a Malé Turné, byla vybrána místa, na kterých budou umístěny menší herní prvky. Plánem přesahujícím pravděpodobně do příštího roku bude také zcela obměnit dětské hřiště u zámeckého parku v Oseku. Protože se bude jednat o rozsáhlejší investici, obec by ráda využila jednoho z dotačních titulů k tomuto určenému.

Výsadba listnatých stromů

Dalším plánem pro příští měsíce je využití dotačního titulu pro výsadbu listnatých stromů v Oseku i našich osadách. Byla vytvořena pracovní skupina, která má za úkol monitorování míst vhodných pro tento účel.

Místní sportoviště a ceník jejich pronájmů

Ceník pronájmu – sportovní zařízení Obce Osek

Zařízení	Kategorie uživatelů	Sazba
Sportovní hala	mládež, muži, ženy – spolky se sídlem v obci	100,- Kč/hod
	uživatelé-sídlo mimo obec-prac.den -12,00-15,00 hod	100,- Kč/hod
	15,00-16,00 hod a 20,00-22,00 hod	300,- Kč/hod
	16,00-20,00 hod	400,- Kč/hod
	uživatelé-sídlo mimo obec – so + ne	400,- Kč/hod
	mládež – dlouhodobý pronájem - sleva	20 %
	uživatel-organizátor celodenní akce s poplatkem	400,- Kč/hod
Posilovna	jednotlivci – sídlo v obci	30,- Kč/hod
	jednotlivci – sídlo mimo obec	50,- Kč/hod
	předplatné – 10 hod a více - sleva	40 %
Hřiště u obec. hospody	uživatel – sídlo v obci	10,- Kč/hod
	uživatel – sídlo mimo obec	20,- Kč/hod
Fotbalové hřiště - tráva	uživatel – bez rozdílu sídla	100,- Kč/hod

Sportoviště jsou vám plně k dispozici. Je nutné si však den a čas domluvit předem. Kontaktní osoba

pro pronájem sportovní haly: Martina Flanderová 773580463. Při zájmu o návštěvu posilovny volejte předem Jitku Benešovou 732 830 678. Hřiště u obecní hospody je vám k dispozici po zamluvení si prostoru u pana Václava Pelcnera 604557487.

Knihovna a Knihomolka

V úředních hodinách obecního úřadu je všem obyvatelům Oseka i přilehlých vesnic k dispozici obecní knihovna. Ta čítá na 1250 knih různých žánrů. Dvakrát ročně je navíc dovážěn výměnný soubor knih ze Strakonice. V tomto souboru můžete vždy najít novější tituly, přičemž přibližně třetina knih bývá určena pro dětské čtenáře a náctileté. Při žádosti o nový výměnný soubor může být vznesen požadavek i na vašeho oblíbeného autora nebo konkrétní knihu, a ta bude do nového souboru zahrnuta. Aktuální seznam knih je vždy uveřejněn na stránkách obce. V současné době je v registru knihovny deset aktivních čtenářů. Jsou vítáni všichni noví čtenáři, i ti nejmenší.

Zajímavé knižní tituly výměnného souboru (celkem cca 160 knih)

Zvířátka na dvoře
Zvířátka v lese
Miller Zdeněk, Krtek a televize
Disney Walt, Prasátko a jeho velký příběh
Fichou Bertrand, Věda není nuda
Voráčková Jaroslava, Skřítkové pod Kašperkem
Vaňková Ludmila, Válka růží
Roberts Nora, Nezvaný host
Monaghan Louise, Ukradená
Lev František, Jihočeské pověsti
Javořická Vlasta, Z lásky
Gordon Noah, Katalánci
Devátá Ivanka, Vůně posečené trávy
Doležalová Alena, Oblíbené kuřecí recepty

Knihomolka umístěná na dětském hřišti u zámeckého parku také nabízí zajímavé knižní tituly. Jak si můžete přečíst v pravidlech na stěně staré telefonní budky v novém kabátu, knihu si můžete vypůjčit nebo nechat. Pokud budete chtít přispět i vy několika kusy, budeme samozřejmě rádi. Ukládejte však jen knihy v dobrém stavu a takové, které ještě mohou udělat radost dalšímu čtenáři. Okolí knihomolky **neslouží jako**

odkladiště starých knih určených do sběru. Pokud máte větší množství knih a nevíte, které z nich by se mohly ještě líbit, kontaktujte nás na tel. číslo 777231320 (Lucie Mrkvičková) a domluvte se na předání. Knihy jsou pravidelně obměňovány, doufáme, že si každý z vás přijde na své.

Zajímavé tituly v Knihomolce (cca 150 knih)

Rudolf Stanislav, Miliónová holka
Daniken Erich, Vzpomínky na budoucnost
Javořická Vlasta, Host do domu, Hra s ohněm
Baar Jindřich Šimon, Hanýžka a Martínek
Černošské pohádky
Svoboda Karel, Lásko má, já stůňu
Steelová Daniela, Cesta domů
Němec František, Alibi
Stevenson Robert Louis, Ostrov pokladů
Viewegh Michal, Biomanželka
Receptář prima nápadů
Andersch Alfred, Bouře v Ardenách
Vavřincová Fan, Eva tropí hlouposti
Lucie Mrkvičková

Zajímavá osobnost

Charváti? JÓ, to byli páni muzikanti!

Pověstné jablko, které prý nikdy nepadá příliš daleko od stromu, tentokrát zůstalo přímo pod ním. Tři bratři, Václav, Jiří a Josef Charvátovi z Rohozné totiž dostali muzikantského nadání do vínku opravdu vrchovatě. Společně s otcem, muzikantem tělem i duší, se potom vždy postarali o to, aby na žádné společenské události, na které hráli, nikdo nezůstal dlouho sedět ani stát. Prostřední z bratrů Jiří překročil před třemi roky sedmdesátku, a protože je stále plný energie a nadšení, jeho harmonika nezahálí ani teď. I přesto, že jeho otec i oba bratři již odešli do pověstného muzikantského nebe, zůstává hudbě stále věrný. Svým poutavým vyprávěním a vzpomínkami nad zažloutlými fotografiemi a voňavou kávou mě vtáhl do dob, kdy lidé uměli ještě zpívat. Pojdte si to také poslechnout...

Pane Charváte, kam sahá historie vašeho rodu v Rohozné?

Můj tatínek pocházel z Velké Turné. Tehdy tam žili čtyři rodiny Charvátů, té mého tatínka se říkalo „U učitelíků“. Moje praprababička byla totiž kdysi starostka. Já i moji bratři jsme se tady v Rohozné narodili.

Provázela vás hudba už od dětství?

Ano. Můj tatínek byl muzikant, dědoušek taky. Oba moji bratři taky hráli – Vašek i Josef, prostě všichni. Nejstarší bratr Vašek hrál na bubny, Josef na saxofon jako tatínek. No a já jsem od mala tahal harmoniku. Jako malý klučíček jsem chodil k soukromému učiteli Stejskalovi do Radomyšle. Byl to lilipután a bydlel v domě číslo 7. Měl asi třicet párů holubů a taky to podle toho vypadalo – nejdřív se půl hodiny uklízelo holubům a potom se půl hodinky hrálo. Tam jsem chodil od roku 1959 do roku 1961, začal jsem, když mi bylo dvanáct. Zdokonalil jsem se potom ale až praxí, hodně mi toho předal tatínek...ten nám vždycky poradil.

Existovaly tehdy lidové školy umění jako dnes?

Bylo to jiné. Chodilo se hrát k soukromým učitelům. Tady z Rohozné chodily hrát děti od Vačkářů, Jáchymů, Vaněčků... ne všichni u toho ale zůstali. Jak já vždycky říkávám, na muziku musí mít člověk ucho už od mala. Nejstarší bratr Vašek se učil na bubny u pana Šáchy v Oseku, Josef se učil taky tam a potom hrál u vojenské muziky v Písku. Na harmoniku jsem jezdil společně s Edou Hoštičkou z Jemnic. Jezdili jsme na kole nebo vlakem, rád na to vzpomínám. Pamatuji si, že když jsme byli trochu větší, utíkali jsme s bráchama večer z domu, šli pěšky do Radomyšle a tam jsme pod okny poslouchali Mrkvičkovu muziku. Hudbu jsme milovali.

Kdy jste začali hrát jako kapela?

Hráli jsme všichni společně v kapele, kterou vedl pan Kareš z Radomyšle. V roce 1982 předal kapelnictví bratru Josefovi a ten ji vedl až do roku 1996, od té doby jsem ji vedl já. V devadesátém šestém se mi totiž brácha Josef zabil při autonehodě.

Nastala někdy doba, kdy jste chtěl přestat hrát, kdy vás to netěšilo?

Ano, bylo to právě po smrti mého bratra. Tehdy jsem zůstával půl roku doma a neměl jsem do ničeho chuť. Neměl jsem na to psychicky. Po půl

roce mě začali přemlouvat kamarádi a známí, abych se ke hraní vrátil...a tak jsem se vrátil.

Zavzpomínejte na doby největší slávy vaší kapely...

Bylo to tehdy v 80. a 90. letech, to jsem hrál nejradši. Hrálo se pořád, třeba i třikrát, čtyřikrát do týdne. Pořádaly se akce v průběhu celého roku a my jsme na nich každý rok hráli. Byly to např. plesy – těch bylo jen v Radomyšli pět nebo šest, MDŽ, kladení věnců. Po kladení věnců se šlo vždy do hospody a končili jsme až ráno. Hrávali jsme také na venkovním parketě v Kbelnici. Stával tam, kde je teď dětské hřiště, kolem bylo místo, kde lidi tancovali a zpívali – a že tehdy tančili a zpívali opravdu pořádně! A kde všude jsme hráli? Opravdu všude – vzpomenu třeba na Malenice, Chrástovice, Dubí Horu...hlavně v okolí, ale jezdili jsme i po celém kraji.

Jaké akce byly vaše nejoblíbenější? Kde se lidé bavili nejvíce?

To je těžké říct. Tehdy se lidé scházeli a měli se rádi. Nejveselejší byly vždycky asi svatby, byly ale dlouhé, to byla šichta. Veselé byly také „Doplatky“. To byla událost! JZD Radomyšl sezvalo všech asi 300 pracovníků, všechno bylo zadarmo a podle toho to taky potom vypadalo. Bavila mě taky štanda po vsích. Jednou se nám stalo, že jsme odpočívali doma, najednou přijela parta lidí z jednoho štanda a že prý musíme hned jet s nimi, protože muzikant jim usnul za harmonikou. Tak nás spakovali, naložili a jelo se. A vydrželi jsme až do rána. Podívej se na tuhle fotku z roku 1983...

Tady stojí celá naše kapela před ústavem. Vlevo stojí pan Dolejš, vedle něj můj bratr Václav, potom pan Říha...tomu je 90 let a žije v Kbelnici, pan Kareš s trubkou, vedle něj bratr Josef a to vpravo jsem já. No a za námi „kluci“ v maskách.

To byla akce, která se pro ně pořádala každý rok. Vždycky jsme šli od ústavu průvodem přes celou ves, dovedli je za muziky až k hospodě a tam jsme v hraní pokračovali. Přijely taky „holky“ z Čekaníc. Každý z kluků měl vyhlášené svoje děvče, seřadili se do špalířů a potom si běželi pro to své. Běda, jak by mu jí někdo vyfouk! Nebo tady v Rohozné – pan Gebl vedl malé hasiče, ti vždycky předříkávali básničky a pak se hrálo. Všichni nám říkali, že tady máme nejlepší hasičské schůze v okolí. Dělali se taky tzv. zátahy před svatbou. Šla vždycky celá ves a čekala na svatebčany za vsí, až pojedou. Vloni jsme měli v Rohozné jednu svatbu a nevěsta si zátah přála, rádi jsme šli.

Zavzpomínáte ještě na veselé masopusty a maškarní?

Tehdy se po průvodu šlo vždycky do hospody. Lidi se navlékli do masek, uměli si ze sebe udělat legraci. Maškarní byly odpoledne pro děti a potom od sedmi večer pro dospělé. Hrávali jsme na obou, mezi tím byla jen hodinová pauza na večeri a pokračovali jsme až do rána. To byly hrozný tahy! Vyhlášený byl taky masopust v Rovné. Teď už dvacet let hrajeme v Sedlici. Vždycky nás naloží se vši parádou na káru za traktor a jede se. Lidi si můžou dát buřty, pivo, grog a je veselo.

Hrajete stále?

Samozřejmě. Máme kapelu, kde je nás 6 - 5 muzikantů a zpěvák. Láďa Pavelka je náš kapelník - konferenciér, ten to vždycky odkecá. Občas hrajeme v celé sestavě, někdy jen ve třech, podle situace. Hrajeme takhle asi od r. 2006, hlavně na setkání důchodců na strakonickém hradě nebo v Horažďovicích. Tam je to většinou na tři hodiny. Na narozeninách...nedávno jsme hráli na osmdesátce jednomu čipernému pánovi v Praze. Zamluvil si nás už dlouho předtím se slovy: „Vy my musíte zahrát, až mi bude 80.“ A tak jsme hráli. Na oslavě provedl všechny dámy v sále, a že jich tam bylo hodně! Takoví lidé se dnes už jen tak nenajdou. Dneska je technika – některé kapely mají vše nahrané a jen do toho třeba zpívají. My hrajeme vždycky naživo. Je mi 73 a pořád tahám harmoniku, i doma. Víš, abych tam potom někde něco nekokodákal a byl nad věcí.

Jaký styl hudby jste hráli a hrajete?

Hrajeme to, na co lidi tancují a co mají rádi. Jenom samej bigbít, to nejde. Musí se to proložit lidovkami. Ale já mám rokenrol rád.

Měli lidé kdysi k hudbě a tanci blíž než teď?

Samozřejmě. Tehdy uměli zpívat všichni. Bavili se, dělali legraci. Vzpomínám třeba na pana Mana z Petrovic, který vydržel celý večer stát před kapelou a zpívat všechny písničky. Věděl jsem, kdo měl rád kterou písničku, každému jsem uměl zahrát tu jeho.

Jaké písničky máte nejraději?

Mám rád takové hity jako Šel pes do lesa, Halabala...všechno se to vrací. Tehdy se to hrálo a potom jsme zjistili, že už se všechno dávno předtím hrálo na západě, jen se napsal český text. Ale počkej...nejradši mám asi Dva věrní kamarádi a Namluvil jsem si děvčátko hezký. To je tady o tý mojí (s úsměvem ukazuje na svoji manželku).

Stalo se vám někdy, že jste něco zkazil, zapomněl text, něco se zkrátka nepovedlo?

Když jsem byl malý klučíček, byl jsem někdy trochu nervózní, ale nevím o ničem, co bych vyloženě zkazil. A to i později, i když byl člověk „ve špičce“. Vždycky jsem dohrál a nezapomněl nástroje. A to znám muzikanty, kteří nechali nástroje ležet a šli domů.

Jak vypadala Rohozná vašeho dětství?

Úplně jinak. Šetřilo se, tehdy nebyla kanalizace, teď máme všichni velké domy a koupelny se vším vybavením. Na návsi býval rybník, kde se koupaly kachny, husy a krávy a koně tam chodívali pít. Vykáleli se tam a my jsme se v tom potom koupali. A jak nám bylo!

Jiří Charvát, Lucie Mrkvičková

Tradiční májku zdobili letos jen klienti v DOZP

Poslední den v dubnu každoročně „vyroste“ v našich obcích hned několik pestrobarevných májek. Letos však smáčí déšť stále jen ty z loňského roku. Protože v tento den nebylo povoleno shromažďování a platil také zákaz rozdělávání ohňů, byl to večer poklidný a ničím se nelišící od ostatních. Jednu výjimku bychom však přece našli. V areálu DOZP si klienti tento den užili stejně jako v loňském roce i těch předešlých a tradici stavění májky neporušili. Jak dlouho už tradice trvá, si nepamatují ani kmenoví zaměstnanci. Klienti z výchovných oddělení se na tuto akci těší už dlouho dopředu a jsou na strom

právem hrdí. Zaměstnankyně DOZP paní Vichrová nám přiblížila tradici krok za krokem. „Pánové v dřevodílně nejprve strom připraví. Kmen poctivě očistí od kůry, ořezají nepotřebné spodní větve a nechají jen vršek pro ozdobení. V prostorách terapií se mezitím připraví růžičky z krepového papíru a ten se také nastříhá na proužky. Paní zahradnice nachystá věnec, většinou ze zbylého smrkového chvoje nebo z větviček buxusu. Májku zdobíme u hlavní brány do Domova a většinou se nás sejde velká skupina, jak pomocníků, tak přihlížejících. Když bylo počasí opravdu nepříznivé, zdobila se májka v dřevodílně. Po ozdobení vršku stuhami a nazdobení a upevnění věnce s růžemi na májku je strom připraven na zasazení do země. A to už vše závisí na síle a šikovnosti našich pánů, žádná technika nepomáhá. Potom už je potřeba jen májku řádně zajistit v zemi a srovnat ji. Ještě společné foto na památku a radost z provedené práce.“

Lucie Mrkvičková

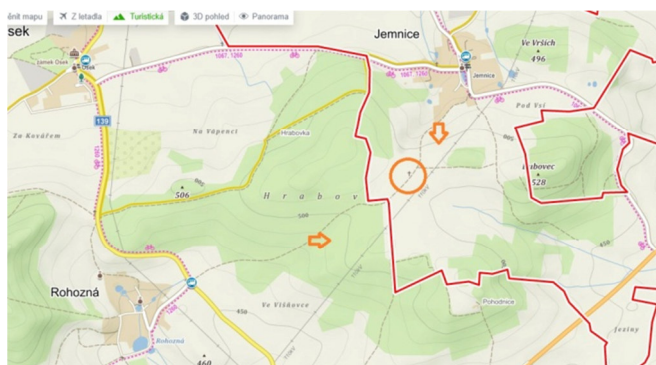
Topkovi z Rohozné zkrášlili krajinu dvěma prvomájovými stromky

Jestliže se rádi touláte přírodou a zastavujete se na zajímavých místech v okolí, rozhodně nevynechte boží muka, která spojují polní cesty z Jemnic, Rohozné a Kbelnice. Tento kamenný kříž nyní stráží dva mladé stromky, které budou s přibývajícím věkem sloužit a za horkých letních dnů poskytnou stín a s ním i místo pro odpočinek. Ony stromky zde zasadila rodina Topkových z Rohozné. Protože všichni čtyři rádi podnikají dlouhé procházky po okolí a toto místo jim obzvláště přirostlo k srdci, nelenili a za tento

počin jim od obce patří velký dík. Z Rohozné pocházeli již jejich prarodiče, kteří tam postavili dům, kde provozovali kovárnu. Měli také malé hospodářství, tak jako koneckonců kdysi všichni. O své lásce k přírodě nám vyprávěla Eliška: „Nejvíce jsem s přírodou spojena asi já. Vystudovala jsem Zahradnickou fakultu v Lednici, takže zahradničina a vše s ní spojené je mým povoláním. Některé geny k zahradničině tam ale jsou, protože prapředci pracovali v zahradnictví a jeden z nich byl dokonce vedoucí knížecího zahradnictví v Hluboké nad Vltavou.“ Proč si pro výsadbu vybrali právě toto místo? Na tuto otázku nám svorně odpovídají všichni čtyři. „Okolí Rohozné máme prochozené křížem krážem. Občas se vydáváme i na delší výpravy, a to hlavně díky našemu pejskovi Tedíkovi. Člověk se tak dostane na místa, která například z auta úplně míjí. Nejraději podnikáme procházky do lesa, protože tam si může člověk na chvíli odpočinout od každodenního ruchu. Místem jsme už chodili několik let, ale až letos nás napadlo, že mu něco chybí a že by bylo hezké ho něčím oživit. Proto jsme zde vysadili dva stromky a v budoucnu by bylo hezké místo doplnit ještě o lavičku. Doufáme, že by se tak mohlo stát cílem vycházek i obyvatel Jemnic a Kbelnice, kteří to sem nemají daleko. Zastavení, kde nevidíte žádnou silnici ani elektrické vedení je v dnešní rušné době opravdu krásné.“ Jaký druh stromků místo zkrášluje a jak realizace vlastně probíhala? „Vysadili jsme dva buky *Fagus sylvatica* „Rohan Obelisk“. Myslíme si, že na místo jsou celkem vhodné. Díky svému sloupovitému vzrůstu nebudou nijak zasahovat ani do pole ani do cesty, se kterou sousedí. Na jaře mají navíc krásné purpurové zbarvení listů, které pak přechází do sytě tmavě zelené. Výškově budou drobnější, kolem osmi metrů, pokud se jim bude dařit. Výsadba samotná proběhla velmi rychle. Vše jsme naložili do auta a vyrazili jsme. Vyhlobili jsme potřebnou jámu, část zeminy smíchali s dovezeným substrátem, přidali jsme hydrokomplex, který pomůže stromkům k lepšímu zakořenění díky hnojivu, které obsahuje a schopnosti na sebe vázat vodu, která je pro ně v prvních měsících velmi důležitá. Byly použity stromky s balem a měly by se tak ujmout snáz. Dostali také podpurný kolík a pletivo, aby je chránilo před případným okusem zvěří. Na místo teď chodíme častěji. Dalo by se říci, že po výsadbě, která proběhla 1. května, jsme tam chodili denně, ale teď naštěstí pomáhá i déšť. Tímto bychom chtěli poprosit všechny, kteří se tam vypraví na procházku, aby vzali vodu do láhve a stromky zalili. Ať nám pěkně rostou a dělají radost.“ I my doufáme, že se prvomájovým

stromkům bude dařit a nejedem člověk najde místo pro rozjímání v jejich stínu.

Topkovi, Lucie Mrkvičková

Poezie

ACH, ŽENY

Ach, ženy,
muži tolik milované,
muži tolik pomlouvané.
Kdo ale zkusil bez vás žít,
u vás zas hledal štěstí, klid.

Dokud jste s námi,
máme silná gesta,
však bez vás
trnitá je cesta
životem.
Jedině vy děláte
domov domovem.

ÚSMĚV

S úsměvem končí den,
s úsměvem vítěj nový,
úsměv ti v mnohém pomůže,
jím víc než slovy povíš.

S úsměvem jde vše líp,
úsměv zklidňuje duši,
chmury a smutky zahání
a mnohem víc ti sluší.

Petr Šulista

Dva jeřábi popelaví spatření na poli u Oseka

Jistě se vám někdy stalo, že jste byli v pravý čas na správném místě a díky tomu jste viděli nebo slyšeli to, co nebývá zrovna obvyklé. Takové štěstí měl také Ondřej Bláha z Petrovic, který se šel jednoho dubnového dne (konkrétně 17. 4.) projít poli a loukami směrem k Oseku. Zrovna v tu chvíli si na poli pod domem Baborů udělali přestávku v jistě dlouhém letu dva jeřábi popelaví. Snad aby si odpočinuli nebo občerstvili a trochu si načechrali křídla. Pojďme si od Ondry poslechnout, jak to vlastně celé bylo...

JEŘÁB POPELAVÝ

Výška 100 – 130 cm dospělý

Hmotnost 3 – 6,1 kg dospělý

Rozpětí křídel 1,8 – 2,4 m dospělý

Hnízdiště: Skandinávie, severní Německo, Turecko, východní Evropa a východní Sibiř

Přezimování: jižní Španělsko, severní Afrika, Irák, Írán, Indie a jižní Asie

Jak jsme ho našli

Když jsme se šli s mamkou projít, uslyšeli jsme takové divné zvuky, jakoby troubení. Když jsme se koukli na pole, odkud to bylo slyšet, uviděli jsme vysoké ptáky. Nejdřív jsme si mysleli, že to je čáp, ale na čápa to bylo moc šedočerné. Pak jsme si mysleli, že to je volavka, ale na volavku to bylo moc vysoké. Tak jsme nevěděli, co to je a šli jsme se zeptat dědy. Ten vzal dalekohled a podíval se na to. Chvilku to trvalo, ale nakonec zjistil, že je to jeřáb.

Jak jsem ho vyfotil

Když jsem je šel vyfotit, tak jsem nevěděl, kam mám jít, abych je nevyplašil. Na naši louku...jenže to bylo moc daleko. Tak jsem se

rozhodl jít přímo na to pole, ale bylo to furt daleko. Tak jsem riskoval a šel blíž. Když jsem je fotil, zjistil jsem, že si mě nevšímají, tak jsem šel ještě blíž. A takhle jsem šel furt a furt až jsem byl od nich tak pět metrů.

Ondřej Bláha, 12 let, Petrovice

Chráněné a jedovaté byliny v okolí Oseka ve fotografii Miloslava Kinkora

Prvosenka jarní

Tato prvosenka kvetla v bývalém vápencovém lomu u Malé Turné (na hranici k.ú. Radomyšl), foto: Miloslav Kinkor

Této něžné rostlině, která je symbolem příchodu jara a Velikonoc, se ve středověku říkalo „klíče Panny Marie“ a v 16. století se objevilo její označení „bylina sv. Petra“. Podle slovanských pověstí představuje totiž prvosenka jarní klíč, kterým svatý Petr otevírá jaro nebo cestu ke skrytým pokladům. Dorůstá do výšky 20-25 cm a její vonné žluté květy můžeme zahlédnout většinou na konci dubna, převážně na dobře

prosluněných místech. Běžně se vyskytuje v lesích s dominancí dubu špičáku a dubu zimního, roste hlavně na vápenci nebo čediči. Příliš se jí nedaří v kyselé a těžké půdě. Tato bylina, která se může dožít až padesáti let, přes zimu ztrácí své listy a nové vyrůstají až v březnu a únoru. Její opylení závisí na hmyzích zástupcích, čmelácích a jiných blanokřídlých a některých druzích motýlů. Vyskytuje se téměř v celé Evropě a najdeme ji i v chladnějších skandinávských zemích. U nás rostou jen dva poddruhy – prvosenka jarní šedavá, která je podle českého Červeného seznamu zařazena mezi ohrožené (C3) a prvosenka jarní pravá, která se řadí mezi vzácnější, ale méně ohrožené (C4a). Ve středověku se pěstovala pro květy a listy, které byly pojídány v salátech, z květů se vyrábělo prvosenkové víno, medovina nebo ocet. Květy se jedly také samotné a čaj z prvosenky je mírné sedativum, které se užívá při bolestech hlavy, nespavosti a neurotických problémech. Výtažek z této byliny byl využíván v kosmetickém průmyslu, konkrétně v krémech proti vráskám. Po první světové válce byla oficiálně uvedena do světového lékařství a pomáhá při onemocnění a zánětech horních cest dýchacích, bronchitidě, při bolestech kloubů, hlavy a onemocnění močového měchýře.

Náprstník červený

Jedovatý náprstník ve Starém lese za rybníkem Babák, foto: Miloslav Kinkor

Tato dvouletá prudce jedovatá rostlina kvete v červnu až srpnu a její květy vyrůstají v dlouhém hustém hroznu. Jsou ve tvaru zvonků, zvenku nachové a uvnitř tmavě fialové až červené a zdobí je bílé ohraničené skvrny. Není to však vždy pravidlem, existuje totiž i bílá varianta. Tato 60-150 cm vysoká rostlina roste na prosluněných pasekách, kamenitých zarostlých stráních a ve

světých lesích a upřednostňuje vlhké kypré slabě kyselé až kyselé kamenité půdy s vysokým obsahem humusu. Je velmi citlivá na silné mrazy a v České republice není původní, šíří se zde od 19. století. Ve všech částech rostliny, zejména v listech, jsou přítomny glykosidy ovlivňující srdeční činnost. Žvýkání listu způsobuje zánět v ústech, nevolnost a zvracení. Při požití toxického množství – pouhé dva snědené listy může následovat smrt. Otrava se léčí podáním dávidel a je nezbytné ihned přivolat lékařskou pomoc. Zároveň je to ale žádaná léčivá rostlina, užívají se sušené listy k přípravě nálevů a tinktur. Vždy se však musí požívat pod lékařským dohledem. V homeopatii se užívá k léčení srdeční slabosti, při poruchách ledvin, depresi, nespavosti a migréně.

Okrotice bílá

V lese u vodojemu v Oseku, foto: Miloslav Kinkor

Tuto lesní orchidej můžeme najít v listnatých lesích, lesostepích, zejména pod buky a habry a velmi se jí daří na vápencovém podloží. Zkrášluje oblasti téměř v celé Evropě (s výjimkou severovýchodních zemí) a našli bychom ji také v severní Africe. Většinou dorůstá do výšky 20-50 cm a její květy jsou barvy slonové kosti, mléčně bílé, nažloutlé a vzácně i nazelenalé. Svou krásu však většinou skrývá, květ bývá otevřen jen zřídka, a to v období od května do června. Jedná se o ohrožený druh naší přírody (C3) a škodí jí zejména kácení lesů, stavby nových komunikací atd. Snahy o její přenesení a přesazení vždy selžou, je totiž závislá na houbové mykorrhize a houba je zase navázána na určitý keř či strom, který v zahradách nenajde.

Jarní úklid v Petrovicích

Petrovický potok začíná před Křemenným rybníkem v Radomyšli, vtéká do rybníků Brůdek, Velký, Bašta, Cimbůrek, Koupavý, Brůdek a Hrabovský. Z hrabovské hráze potom přímo do Petrovic.

Jarní úklid potoka v obci Petrovice, jehož termín byl posunut kvůli vládním nařízením, jsme uskutečnili v sobotu 16. května. Došlo k čištění od „můstku k mostku“, tam kde jsou betonové panely. Panely byly obrostlé trávou a nebylo vidět ani samotnou vodu.

Vyčištění a úprava malých potoků v obcích jsou nezbytnou součástí ochrany proti povodním. V Petrovicích si jednu z největších povodní v Čechách z roku 2002 velmi dobře pamatujeme. Voda z potoka vykouzlila rybníky na loukách a na udičku nebo do ruky jsme mohli chytat ryby. Naštěstí nebylo zaplaveno žádné stavení. V minulém roce jeden přívalový dešť také ukázal svou sílu a byli jsme rádi, že je potok udržovaný.

Úklidu a hlavně čištění se zúčastnili téměř všichni obyvatelé z Petrovic a tímto bych jim ráda moc poděkovala. Celou akci si užili i ti nejmenší, kteří chtěli pomáhat a v potoce dovádět. Po úklidu na všechny čekalo malé občerstvení. Úklid podpořila obec Osek a snad v příštím roce bychom rádi zase uspořádali v Petrovicích další akci pro děti...ale jakou se musíte nechat překvapit, jak psal pan Lukáš Bláha ve 3. vydání Moudré Sovy.

Eva Barborková

Les Hájek byl i letos plný pohádkových postav

Již šestým rokem dělá několik desítek dospěláků radost našim nejmenším obyvatelům. V barevných kostýmech je vítají v lesíku Hájků a sami se tak možná vracejí do dětských let. Letos bylo rozdáno na 80 kartiček připravených co nejdříve se zaplnit třinácti razítky. Ale pojďme to vzít pěkně po pořádku...do Království pohádek přivítal děti pan král se svou královnou a psíkem. Poté, co i stydliví jedinci odpověděli na jejich zálučné otázky, mohli vstoupit do lesa, kde na ně už čekali dva peněz chtiví loupežníci. Ti tělesně zdatnější brali švihadlo a vehementně skákali, ti spíše intelektuálně zaměřeni skládali obrázek

z nastříhaných kousků. Během cesty je potom u Židovského hřbitova čekala Bílá paní s duchem, Sněhurka se svými trpaslíky, bába a dědek z Perníkové chaloupky, vodník s krásnou Rusalkou, sličné pirátky a dobrodružnou cestu, jako vždy, uzavírali oblíbení Pat a Mat. Zde musely děti prokázat svou zručnost. Čekalo je zatloukání hřebíků a nutno říci, že k žádnému úrazu naštěstí nedošlo. Postavičky, které děti baví každoročně celých šest let, si do svého týmu přizvaly i pár zbrusu nových. Těmi byly například již zmiňované pirátky, ztracené princezny, které poztrácely korále a Shrek se svou ženou Fionou. Batůžky byly naplněné dobrotami, kartičky plné barevných razítek, a tak se mohli všichni vydat k místnímu pohostinství, kde čekal plápolající ohýnek a vuřty s chlebem. V letním parnu bylo při opékání věru poněkud horko. Tam mohli i Mášín medvěd s Krakonošem odhodit kožich a vařák a utřít pot z čela. Příští rok děti jistě budou čekat nová překvapení, zapeklité úkoly a hádanky.

Lenka Korvasová a Jindřich Boubal alias Fiona a Shrek

Vaříme se Sovou

Moravské přesňáky

Pocházím z Moravy, z vesnice Bořetice u Břeclavi. Přesňáky jsou tam tradiční pochoutkou a nazývají se také lokše nebo patenty. Jde o bramborové placky pečené nasucho a potřené povidly. Recept je to jednoduchý, i když samotná příprava je trochu pracnější. Ale určitě někdy vyzkoušejte, stojí to za to!

Suroviny:

1kg dopředu uvařených brambor
400g hladké mouky
sůl
sádlo na potření
švestková povidla

Brambory je třeba ve slupce dopředu uvařit, nejlépe den předem. Oloupeme je a na jemném struhadle postrouháme. Přidáme mouku a sůl a rychle zpracujeme tužší těsto. To nakrájíme na kousky a z každého kousku vyválíme tenkou placku. Z obou stran opékáme na plotně nebo na pánvi, nejlépe na sucho, dokud se nezačnou tvořit puchýřky.

Hotové přesňáky mažeme rozpuštěným sádlem a potřeme povidly. V některých krajích se ještě navíc posype mákem s cukrem. Nakonec je srolujeme jako palačinku.

Dobrou chuť.

Jana Marešová, Osek

Ilustrační fotografie

Rodinné centrum Montessori zahrada

Montessori oáza

2-6 let

PO-ST

Klidné prostředí,
individuální přístup,
svoboda v rámci daných pravidel,
vedení dětí k samostatnosti,
pestrá nabídka
Montessori aktivit,
tvoření, zpívání,
pohybové aktivity.

Lesní klub

3-6 let

ČT-PÁ

Výpravy, výlety,
projekty, pokusy,
anglický jazyk,
vaření, pečení,
pátky v Montessori
zahrádě v Oseku
(les a hračky
se zvířátky).

Děti starší 3 let můžou navštěvovat zároveň Montessori oázu i Lesní klub.

Dílničky

Každý čtvrtek od 16:15 do 17:30 h.

Společný program pro maminky s dětmi (seznámení s prostorem školky, Montessori aktivitami, příprava svačinky, hudba a pohybové hry).

Úspěšná atletka Veronika Divišová

Veronika Divišová z Petrovic je třináctiletá sportovkyně - atletka, které se v poslední době velmi daří. K srdci jí přirostly především disciplíny, jako je vrh koulí, diskem a oštěpem. Letos je prvním rokem ve skupině starších žákyň a i přesto, že v disciplínách zápolí se staršími soupeřkami, daří se jí v silné konkurenci výborně obstat. Vždyť považte...v krajském přeboru jednotlivců obsazuje na pravidelných víkendových soutěžích většinou třetí nebo čtvrté místo. Za svůj největší úspěch však považuje loňské prvenství v krajském přeboru jednotlivců mladších žákyň ve vrhu koulí a třetí příčku v mezikrajském utkání mladších žákyň ve stejné disciplíně. Do „reprezentace“ Jihočeského kraje na mezikrajské utkání byla vybrána společně s Bárou Levou, která trénuje stejně jako Veronika také v Blatné. Veroniky jsme se zeptali mimo jiné na její atletické začátky. „S atletikou jsem začala před osmi lety, kdy mi bylo necelých šest let v oddílu TJ Blatná, kde jsem doteď. Trénovala jsem všechny základní disciplíny, jako běhy, skoky a hody, protože v tomto věku se ještě nedá zaměřit jen na jednu disciplínu.“ Velkou podporu má ve své rodině, jejíž členové jsou také zapálení sportovci. „Moje mamka Zuzana Divišová je mistryně světa Dračích lodí v Londýně 2012. V roce 1984 měla jet na Olympijské hry do Los Angeles, kde měla soutěžit v rychlostní kanoistice, ale Československo je bojkotovalo. Jela tedy na Hry dobré vůle do NDR. Moje sestra Klára postoupila v házené do nejvyšší ligy mladších dorostenek. Můj táta Karel Diviš byl osmý na mistrovství světa ve Stihl Timbersport v roce 2010.“ Nabízí se otázka, jestli jí při všech tréninzích a soutěžích zbývá ještě nějaký volný čas na další aktivity. „Do minulého školního roku jsem hrála na příčnou flétnu a chodila jsem také do sboru, ale už mě to moc nebavilo a skončila jsem s tím. Na flétnu hraji doma, když mám náladu nebo na nějakých akcích. V zimě jezdím na snowboardu a lyžích. Atletika mě asi bavila vždycky. Nedělá se tam jen jedna věc, ale na výběr je spousta různých disciplín.“ Přejeme Veronice stále stejné nadšení a doufáme, že vás v některém z příštích vydání zpravodaje budeme moci informovat o jejích dalších úspěších.

Za jeden z největších úspěchů Veronika považuje třetí místo na mezikrajském utkání v Kladně z loňského září.

Osecké fotbalové jaro

Jarní část mistrovské soutěže fotbalistů měla začít 14. března t.r. Z důvodu pandemie a vyhlášení nouzového stavu byly všechny soutěže pozastaveny a později počátkem dubna zrušeny. Nebylo možno se ani kolektivně připravovat, proto fotbalisté dostali od svých trenérů individuální plány tak, aby se mohli udržovat v kondici doma. V polovině května byly povoleny tréninkové jednotky v omezeném množství hráčů a pouze ve venkovních prostorách bez použití kabin a sprch. Naplno se fotbal vrátil zpět na zelený pažit až v samém závěru května, kdy se nejdříve na trávník vrátili muži, poté i ml. žáci a příprava. Všem fotbal moc chyběl a do trénování se pustili s velkou vervou.

Muži odehráli čtyři přátelská utkání, nejdříve 22. května remizovali s JUNIOREM Strakonice, o týden později prohráli v Sušici 3:4. V sobotu 6. 6. se poprvé na jaře představili i domácím fanouškům v zápase proti Sousedovicím, které skončilo remízou 2:2. Poslední přátelský zápas se odehrál jako součást sportovního fotbalového odpoledne, a to 13. června, kdy k nám přijelo mužstvo ze Svěradic s bývalým trenérem oseckého béčka Marcelem Voříškem. Svěradice jsme porazili těsně 5:4.

13. června jsme uspořádali sportovní fotbalové odpoledne, které začalo v pravé poledne zápasem naší mladší přípravy, jež poměřila síly se sousedy ze Sedlice. Zápas skončil výsledkem 7:9. Mladší žáci Oseka vyzvali k přátelskému utkání tým z Hradiště a zvítězili 8:2. Sportovní odpoledne ukončil zápas mužů proti Svěradicím a následovala malá dokopná v místní kantýně.

Nyní mají hráči „fotbalové měsíční prázdniny“ a 14. července se opět rozběhne letní příprava do nové sezóny 2020/2021. Tato započne 22. srpna prvním mistrovským utkáním na domácí půdě proti Tábořsku „B“. Doufám, že se na ni dobře připravíme a budeme těšit naše fanoušky pohledným fotbalem se spoustou bodů.

Věra Hochová

Stolní tenisté bilancují letošní sezónu

Oddíl stolního tenisu TJ Osek má dva týmy – A a B. Pozastavení zápasů kvůli epidemii ovlivnilo oba, dalo by se však říci, že ne tolik, jako kopanou a nohejbalem. Tým A odehrál poslední zápas 8. března a k ukončení sezony tak chyběl pouze jeden. V soutěži krajského přeboru, ve které letos hráli, dochází k reorganizaci. V minulé sezóně byly týmy rozděleny do dvou skupin, od září již bude skupina pouze jedna. Z toho důvodu přechází pět týmů – těch od 6. místa níže – do krajské soutěže. Na podzim stolní tenisty posílí František Brandýs z Heřmaně u Písku.

Tabulka konečné pořadí

	Pořadí	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
🏆	1.	ČZ Strakonice Elektrostav C	16	14	2	0	0	158:60	46
	2.	Sokol Mirovice A	17	13	2	2	0	156:98	45
	3.	TJ Sokol Vodňany B	17	10	2	5	0	145:106	39
	4.	KST Orel ČB C	16	9	4	3	0	140:95	38
	5.	KST Orel ČB B	16	8	2	6	0	127:120	34
🔴	6.	TTC Libín Prachalice B	16	6	3	7	0	100:128	31
🔴	7.	TJ Blatná A	16	7	0	9	0	115:113	30
🔴	8.	TJ Osek A	17	3	2	12	0	117:151	25
🔴	9.	SK Pedagog ČB B	17	2	2	13	0	84:159	23
🔴	10.	TJ Sokol Strakonice A	16	0	1	15	0	47:159	17

Tým B, který hraje v okresním přeboru, si mohl poslední body přičíst 4. března. Pět zbývajících zápasů tak zůstalo neodehráno a „béčko“ obsadilo v tabulce osmé místo. V okresním přeboru žádný tým nesestupuje a v nadcházející sezóně přibudou ještě další dva. Stolní tenis jako takový se dlouhodobě potýká se skutečností, že věkový průměr hráčů stále stoupá. I v ostatních družstvech chybějí mladí hráči, kteří by do hry přinesli nový vítr. Osecký tým s povděkem kvituje, že má ve svých řadách sedmnáctiletou Andreu Klímovou, i když pouze na hostování.

Tabulka po 18 kole

	Pořadí	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
	1.	ČZ Strakonice Elektrostav "D"	16	15	0	1	0	191:97	46
	2.	TJ Sokol Vodňany D	16	13	1	2	0	216:72	43
	3.	Cehnice A	16	11	1	4	0	151:137	39
	4.	TJ Blatná C	16	9	2	5	0	150:138	36
	5.	Cehnice B	16	9	0	7	0	142:146	34
	6.	TJ Blatná D	16	5	2	9	0	129:159	28
	7.	TJ Sokol Lnáře A	16	3	0	13	0	109:179	22
	8.	TJ Osek z.s. B	16	2	1	13	0	113:175	21
	9.	TJ ZD Zábřeh z.s.	16	1	1	14	0	95:193	19

Osecký nohejbal v dobách korony

Koronavirus se jako všude dotkl i nohejbalu v Oseku. Trénovat jsme začali od března, ale z důvodů nařízení vlády platné od 14. 3. 2020 jsme museli rychle skončit. Sezóna 2020 měla původně začít 21. 4. 2020, ale bylo zřejmé, že se start soutěže posune, ne-li úplně zruší. Nohejbal dostal výjimku 7. 4. 2020. Mohli jsme si zahrát, byť jen ve čtyřech, na venkovních sportovištích, ale zato bez roušek. Tento výpadek se velice podepsal na naší kondici. Po domluvě s okresním nohejbalovým svazem se vedení většiny týmů rozhodlo letošní sezónu přeci jen odehrát. Hrát se bude ve zkráceném režimu, což znamená, že se odehraje jen základní část. Nebude se ani sestupovat a ani postupovat. Start soutěže byl naplánován na 2. 6. 2020, takže na vyladění formy bylo velice málo času. První dvě utkání jsme těsně prohráli, ale třetí již remizovali. Do konce první půle letošní sezóny zbývají ještě dvě utkání s Blatnou a Chobotem, ze kterých bychom chtěli „uválčit“ alespoň jednu výhru. Bereme tento ročník jako přípravu na další sezónu a zapracování nových hráčů do sestavy. Doufám, že nepřijde druhá vlna epidemie a my se přes prázdniny budeme moci pořádně připravit na druhou polovinu sezóny, která začíná 25. 8. 2020.

Václav Kovář ml.

Jubilanti

Duben

Mrkvičková Anna, 70 let, Osek

Příbylová Marie, 87 let, Osek

Květen

Vorel Stanislav, 70 let, Jemnice

Janda František, 84 let, Osek

Zach Zdeněk, 80 let, Rohozná

Lískovcová Alena, 70 let, Osek

Bláhová Anežka, 80 let, Osek

Červen

Strnadová Irena, 85 let, Jemnice

Všem oslavencům srdečně gratulujeme!

Přistěhovaní: 4

Odstěhovaní: 5

K 31. 6. činí celkový počet obyvatel všech vesnic **636**.

Narodili se

V minulých třech měsících jsme žádné miminko nepřivítali

Opustili nás

Marie Příbylová, Osek (29. 4. 1933 – 18. 4. 2020)

Karel Nagy, Osek (1. 5. 1964 – 4. 4. 2020)

Plánované kulturní akce

12. 9. Šipkovaná (ČSŽ)

Pro děti menší i větší bude přichystána cesta Osekem plná zapeklých úkolů a překážek.

Září 2020 Druhý osecký blešák

Věci, které vy již nevyužijete, mohou udělat radost někomu jinému. Datum akce bude upřesněn, sledujte vývěsní tabule.

Moudrá sova žádá o spolupráci

Pro příští vydání zpravodaje chystáme tři obsáhlé články. Vedle toho o SDH Jemnice, který si letos připomíná významné výročí a osecké kopané, která slaví již 60 let od svého založení, to bude také článek o jemnické škole. Pokud jsou mezi vámi tací, kteří mají doma staré fotografie školy, jak interiéru, tak exteriéru, necht' mě kontaktují na tel. číslo 777231320 nebo na adrese lucie.mrkvickova@seznam.cz. Za vaši pomoc předem děkuji.

Všem, kteří přispěli do tohoto vydání Moudré sovy, patří veliký dík.

Chcete rozšířit naše řady přispěvatelů? Máte zajímavé nápady na články? Píšete povídky, pohádky, fejetony nebo básně? Své příspěvky a připomínky posílejte na adresu lucie.mrkvickova@seznam.cz. Děkuje!